

svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 7686, lød således:

Til justitsministeren (14/6 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren give en redegørelse for de danske myndigheders muligheder for at straffe udlændinge, som her til landet medbringer og mishandler dyr, herunder redegøre for, hvilken orientering de danske myndigheder yder udenlandske myndigheder i tilfælde, hvor Danmark ikke kan straffe den udenlandske statsborger?«

Supplerende svar (22/10 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet relaterer sig til en konkret sag, hvor en hollandsk dyrehandler blev pågrebet ved den danske grænse med 20 kænguruer i bilen, hvoraf flere muligt havde lidt overlast under transporten.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Gråsten, der har oplyst, at den hollandske dyrehandler blev standset ved den dansk/tyske grænse tirsdag den 11. juni 1996 kl. 02.30. Ved toldvæsenets rutinekontrol blev det konstateret, at hans stationcar indeholdt kasser med 20 dværgkænguruer og en grib.

Dyrehandleren havde glemt at medbringe importtilladelse samt sundhedscertificater fra de hollandske myndigheder, hvorfor politi og toldvæsen var af den opfattelse, at der var tale om en overtrædelse af Washington-konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter, hvorfor dyrehandleren blev anholdt. Ved undersøgelse hos Skov- og Naturstyrelsen og afhøringer samme dag blev det imidlertid konstateret, at dyrene ikke var omfattet af Washington-konventionen. Samtidig blev tilladelserne telefaxet fra Holland, hvorefter dyrehandleren blev løsladt.

Kredsdyrlæge C.A. Henriksen besøgtede dyrene den 11. juni 1996 om formiddagen, og han mente ikke, at dyrene kunne klare at blive kørt til Holland om dagen på grund af varmen. Skov- og Naturstyrelsen gav derfor tilladelse til import og midlertidig anbringelse i Vejle hos en mulig køber.

Kredsdyrlægen fandt ikke, at der var tale om dyremishandling, så dette spørgsmål har ikke været behandlet af politiet, hvorfor der følgelig ikke opstod noget spørgsmål om underretning af de hollandske myndigheder.

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Veterinærdirektoratet, der har anmodet kredsdyrlæge C.A. Henriksen om en redegørelse vedrørende sagen. Kredsdyrlægen har bl.a. oplyst følgende:

»Undertegnede blev kontaktet telefonisk om natten, og da der ikke var dokumentation, der kunne godtgøre, at dyrene var lovligt indført til EU, blev det bestemt, at de skulle tilbageholdes. Dyrene blev anbragt i et disponibelt rum, hvor der var mulighed for at tilbyde vand og foder.

Ved besøg på grænsen tirsdag den 11. juni 1996, formiddag, blev undertegnede præsenteret for dyrene. 1 kænguru var død, 1 var moribund (døende) og blev aflivet.«

Kredsdyrlægen har til politiet og til Veterinærdirektoratet oplyst, at det var hans opfattelse, at der ikke var sket dyremishandling. Han kunne ikke give nogen forklaring på, hvorfor den ene kænguru var død, men det kunne være den lange transportvej fra New Zealand til Europa. Dyrene opholdt sig i de samme bure, der blev anvendt ved transporten i flyet, og kørslen til Danmark foregik om natten, så der ikke opstod problemer med varmen. Det var kredsdyrlægens opfattelse, at de internationale regler om transport og opbevaring af dyr var overholdt.

I den konkrete sag blev det altså skønnet, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale for dyremishandling efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, der omhandler uforsvarlig behandling af dyr.

Såfremt udlændinge i øvrigt medbringer dyr her til landet og mishandler dem her, er dyremishandlingen omfattet af dansk straffemyndighed. En straffesag kan således søges gennemført i Danmark, så længe udlændingen opholder sig her i landet.

Hvis udlændingen rejser ud af landet, inden der kan gennemføres en straffesag mod den pågældende, er der i visse tilfælde mulighed for at overføre retsforfølgningen til et andet land, f.eks. det land, hvor gerningsmanden har bopæl, jf. lov nr. 252 af 12. juni 1975 med senere ændringer om overførsel til et andet land af retsforfølgning i straffesager. Loven indebærer, at lovertrædelser, der er omfattet af Den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, kan retsforfølges efter konventionens regler og lovens bestemmelser. Konventionen er indtil videre kun ratificeret af et mindre antal lande. I et vist omfang sker der dog også overførsel af retsforfølgning til og fra